

“ผู้ให้เช่า” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจลิสซิ่งที่เข้าทำสัญญาลิสซิ่งในฐานะผู้ให้เช่า “ค่าเช่า” หมายความว่า จำนวนเงินที่ผู้เช่าต้องชำระให้กับผู้เช่าตลอดระยะเวลาการเช่า เพื่อตอบแทนการใช้ประโยชน์จากการใช้ทรัพย์สินที่เช่า

“ทรัพย์สิน” หมายความว่า ทรัพย์สินที่ให้เช่าหรือเช่าในธุรกิจลิสซิ่ง

“น้ำทະเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นน้ำทະเบียนธุรกิจลิสซิ่ง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่สถาบันการเงินตามกฎหมายธุรกิจ ธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจเงินทุน และธุรกิจเครือคิฟองชิเออร์ สถาบันการเงินที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นและนิติบุคคลอื่นที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งน้ำทະเบียนเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กับออกกฎหมายระหว่างประเทศและประกาศตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนี้ ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด 1

การออกทะเบียน

มาตรา 6 บุคคลจะประกอบธุรกิจลิสซิ่งได้ต่อเมื่อมีคุณสมบัติดังจะกล่าวต่อไปนี้

(1) เป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือบัญชีกมหาราช ตามกฎหมายว่าด้วยบัญชีกมหาราชจำกัด หรือนิติบุคคลอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(2) มีทุนจดทะเบียนที่ได้ชำระแล้วไม่น้อยกว่าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ต้องไม่น้อยกว่าหกสิบล้านบาท และ

(3) จดทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการและเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด 2

สิทธิและหน้าที่ของผู้ลิสซูญา

มาตรา 7 ในกรณีที่ไม่มีการส่งมอบทรัพย์สินหรือส่งมอบทรัพย์สินชักรื้าหรือส่งมอบ ทรัพย์สินไม่ตรงตามสัญญาลิสซิ่ง ผู้ให้เช่าอาจใช้สิทธิในการแก้ไขความผิดพลาดเท่าใดก็ได้ หรือผิดสัญญาและขอชำระหนี้ใหม่ได้ โดยผู้เช่าทราบไว้ซึ่งสิทธิในการซักหน่วยค่าเช่าตามสัญญา